

ประกาศธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ที่ 322 /2569

เรื่อง นโยบายการจัดชั้น การกันเงินสำรอง และการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหาย
หรืออาจเสียหายออกจากบัญชี ทบพวนประจำปีบัญชี 2568

เพื่อให้ ธ.ก.ส. ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกำกับดูแลของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกันเงินสำรอง เพื่อให้มีการกันเงินสำรองอย่างเพียงพอ และสามารถรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่ถือครองอยู่ โดยเฉพาะเงินให้สินเชื่อ ซึ่งถือเป็นสินทรัพย์หลักของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ตามประกาศ ธปท.ที่ สกส. 23/2562 เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดชั้นและการกันเงินสำรองของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2562 ธนาคารจึงประกาศนโยบายการจัดชั้น การกันเงินสำรอง และการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหายหรืออาจเสียหายออกจากบัญชี ดังนี้

1. การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันเงินสำรอง

1.1 การจัดชั้นสินทรัพย์ การจัดชั้นของลูกหนี้ ธนาคารมีการจัดกลุ่มลูกหนี้เป็นรายบัญชี โดยแบ่งการจัดชั้นเป็น 2 เกณฑ์ ดังนี้

1.1.1 การจัดชั้นสินทรัพย์เชิงปริมาณ โดยจำแนกตามอายุหนี้ค้างรายบัญชี ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สินทรัพย์จัดชั้นปกติ หมายถึง ลูกหนี้ปกติและลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันไม่เกิน 1 เดือน

กลุ่มที่ 2 สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 1 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 3 สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 4 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 6 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ

กลุ่มที่ 5 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ หมายถึง ลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 12 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ ลูกหนี้ดำเนินคดี และลูกหนี้ล้มละลาย

กลุ่มที่ 6 สินทรัพย์จัดชั้นสูญ หมายถึง ลูกหนี้หรือสิทธิเรียกร้องซึ่งได้ดำเนินการโดยสมควรเพื่อให้ได้รับชำระหนี้แต่ไม่มีทางที่จะได้รับชำระหนี้แล้ว

1.1.2 การจัดชั้นสินทรัพย์เชิงคุณภาพ ซึ่งคำนึงถึงลักษณะของลูกหนี้โดยพิจารณา ดังนี้

1.1.2.1 ความเกี่ยวเนื่องของกระแสเงินสดรับของแต่ละบัญชี ซึ่งหากกระแสเงินสดรับของลูกหนี้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน ก็อาจต้องจัดชั้นไว้ด้วยกัน

1.1.2.2 การจ่ายชำระตามตารางการจ่ายชำระของลูกหนี้ในอดีต

1.1.2.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพของลูกหนี้รวมถึงสถานะทางการเงินจากงบการเงินของลูกหนี้ประเภทลูกหนี้ธุรกิจ หรือหลักฐาน หรือสัญญาฉบับหนึ่งที่แสดงว่าลูกหนี้มีศักยภาพลดลงไม่สามารถชำระหนี้เช่น ลูกหนี้เลิกกิจการ ลูกหนี้ที่มีผลขาดทุนจากการดำเนินงานและมีทุนติดลบ ลูกหนี้ที่ไม่สามารถติดต่อได้ ลูกหนี้ที่ไม่ปรากฏธุรกิจแน่ชัด หรือนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ เป็นต้น

1.1.2.4 ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การขยายระยะเวลาชำระหนี้/การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สถานะล่าสุดของลูกหนี้ เป็นต้น

1.2 การกันเงินสำรอง การคำนวณการกันเงินสำรองของลูกหนี้ที่มีหลักประกัน ธนาคารไม่ได้นำมาหลักประกันมาใช้ในการคำนวณ โดยแบ่งการกันเงินสำรองเป็น 2 เกณฑ์ ดังนี้

1.2.1 การกันเงินสำรองตามลักษณะการจัดชั้นสินทรัพย์ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 สินทรัพย์จัดชั้นปกติ (ค้าง 0 - 1 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 1 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 2 สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ (ค้างเกิน 1 - 3 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 2 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 3 สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน (ค้างเกิน 3 - 6 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 4 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย (ค้างเกิน 6 - 12 เดือน) กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 5 สินทรัพย์จัดชั้นสงสัยจะสูญ (ค้างเกิน 12 เดือนขึ้นไป) ลูกหนี้ดำเนินคดี และลูกหนี้ล้มละลาย กันเงินสำรองในอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี

กลุ่มที่ 6 สินทรัพย์จัดชั้นสูญ ให้ตัดออกจากบัญชีทั้งจำนวน

1.2.2 การกันเงินสำรองตามเกณฑ์เชิงคุณภาพ ดังนี้

1.2.2.1 สินทรัพย์จัดชั้นปกติ ธนาคารได้พิจารณาการกันเงินสำรองตามเกณฑ์เชิงคุณภาพ จากเกณฑ์การกันเงินสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย ในอัตราร้อยละ 1 เป็นอัตราร้อยละ 100 ของยอดลูกหนี้คงค้างตามบัญชี โดยพิจารณาตามเกณฑ์เชิงคุณภาพของลูกหนี้ สำหรับกลุ่มลูกหนี้ที่มีความเสี่ยงและไม่แน่นอนว่าจะเก็บหนี้ได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามนโยบายการกันเงินสำรอง และวิธีการคำนวณในงบการเงิน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เงินให้สินเชื่อเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และเงินให้กู้ยืมบุคคลอื่นรับใช้หนี้

กลุ่มที่ 2 ลูกหนี้เงินกู้ประสพภัยธรรมชาติ และลูกหนี้เงินกู้ซึ่งไม่แน่นอนว่าจะเรียกเก็บหนี้ได้

1.2.2.2 สินทรัพย์จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ ธนาคารได้พิจารณาการกันเงินสำรองตามเกณฑ์เชิงคุณภาพ จากเกณฑ์การกันเงินสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย ในอัตราร้อยละ 2 เป็นอัตราร้อยละ 100 ของยอดหนี้คงค้างตามบัญชี โดยพิจารณาจากโอกาสการผิดนัดชำระหนี้และความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นของลูกหนี้

1.2.2.3 ธนาคารจะพิจารณาทยอยกันเงินสำรองให้เพียงพอรองรับการถือปฏิบัติ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน

สำหรับการกันเงินสำรองของงบการเงินระหว่างกาล ในส่วนของเงินสำรองส่วนเกิน ธ.ก.ส. จะทยอยตั้งเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามระยะเวลา

2. การตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหายหรืออาจเสียหาย

ธนาคารกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหายหรืออาจเสียหายออกจากบัญชี สำหรับสินทรัพย์ซึ่งไม่สามารถที่จะเรียกชำระหนี้คืนได้ จะตัดจำหน่ายลูกหนี้ออกจากบัญชีทั้งจำนวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 186 (พ.ศ. 2534) ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหายหรืออาจเสียหายของ ธปท.

ธ.ก.ส. จัดให้มีการทบทวนนโยบายการจัดชั้น การกักเงินสำรอง และการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ที่เสียหายหรืออาจเสียหายออกจากบัญชีอย่างน้อยปีละครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่านโยบายดังกล่าวเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการดำเนินงานขององค์กร

จึงประกาศมาเพื่อทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2569

(นายฉัตรชัย ศิริไล)

ผู้จัดการ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร